

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl soudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobce: J. F., narozen dne X,
bytem M. L.,
proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
se sídlem Křížová 25, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalované č. j. X ze dne 17. 7. 2020,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované č. j. č. j. X ze dne 17. 7. 2020 i jemu předcházející rozhodnutí č. j. X ze dne 18. 4. 2020 se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 50 Kč do jednoho měsíce ode dne právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalovaná dne 18. 4. 2020 rozhodnutím č. j. X zamítla žádost žalobce o invalidní důchod pro nesplnění zákonných podmínek, neboť na základě posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Cheb ze dne 31. 3. 2020 dospěla k závěru, že žalobce není invalidní.
2. Žalobce proti tomuto závěru brojil námitkami, z nichž vyplynulo, že neuznává posouzení jeho zdravotního stavu. Žalovaná námitky zamítla. V řízení o nich nechala vypracovat posudek svým lékařem (ze dne 24. 6. 2020), který se ve svých nálezech téměř ztotožňoval s posudkem vypracovaným lékařem Okresní správy sociálního zabezpečení Cheb. Lékař žalované zhodnotil, že v případě žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který neomezuje tělesné, smyslové ani duševní schopnosti v takovém rozsahu, aby měl podstatný vliv na pokles pracovní schopnosti. Rozhodující příčinou tohoto stavu posudkový lékař určil zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddíl E, položce 1b

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity), pro které se stanoví míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 10-20%. Vzhledem k doložené zdravotní dokumentaci a dalším postižení zdravotního stavu lékař ČSSZ zvolil horní hranici vymezeného rozpětí, tj. 20%, a tuto hodnotu ještě podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvýšil o 10 %. Posudkový lékař tedy zhodnotil, že žalobci poklesla pracovní schopnost celkem o 30%.

3. Proti rozhodnutí žalované podal žalobce žalobu, v níž namítal, že nesouhlasí se závěry posudkových lékařů, neboť zdravotní stav se mu radikálně zhoršil a omezuje ho v pracovním i v osobním životě. Ze zdravotních důvodů musel dát žalobce výpověď a najít si nové zaměstnání. Žalovaná vůbec neposoudila žalobcův skutečný zdravotní stav a odvolávala se pouze na lékařské zprávy. Žaloba obsahovala též výčet žalobcových zdravotních obtíží a jiných omezení. Závěrem žalobce uvedl, že rozhodnutí žalované bylo vydáno na základě neobjektivně zjištěného stavu a proto navrhl zrušení napadeného rozhodnutí.
4. Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku, který stanovil, že u žalobce se nejedná o žádný stupeň invalidity. S ohledem na závěry uvedeného posudku žalovaná námítka žalobce zamítla. Vzhledem ke skutečnosti, že žalobce rozporuje pouze posouzení jeho zdravotního stavu, žalovaná navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí.
5. Žaloba je důvodná.
6. Předmětem řízení bylo posouzení nároku žalobce na invalidní důchod, tedy na dávku podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem. Podle § 39 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 % (odst. 1). O invaliditu prvního stupně se jedná, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 % [odst. 2 písm. a)]. O invaliditu druhého stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 % [odst. 2 písm. b)]. O invaliditu třetího stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 70 % [odst. 2 písm. c)].
7. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).
8. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů [§ 77 odst. 2 soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“)]. Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobce – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a

přesvědčivosti, a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).

9. Z těchto důvodů soud vyžádal, aby plzeňské pracoviště posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí podalo posudek o stupni a případném datu vzniku invalidity žalobce, a to s přihlédnutím k obsahu žaloby a lékařské dokumentace k ní přiložené.
10. Posudková komise po konzultaci s odborníkem z oboru neurologie dospěla k závěru, že pracovní schopnosti žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí poklesly nejméně o 50 %, nedosahovala však více než 69%, a proto se v jeho případě jedná o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění. Invalidita vznikla ke dni 26. 2. 2020 (str. 1 posudku), tedy dnem ortopedického vyšetření, s platností trvale. Posudková komise shledala postižení, jak ho vymezuje kapitola XIII, oddíl E, položka 1c vyhlášky o posuzování invalidity, tj. středně těžké funkční postižení se závažným snížením celkové výkonnosti při běžném zatížení. Míru poklesu pracovní schopnosti žalobce zhodnotila posudková komise na 40%, tuto hodnotu pak dále zvýšila o 10 % podle § 3 odst. 2 vyhlášky o posouzení invalidity, jelikož žalobce není schopen využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, a pokračovat v předchozí výdělečné činnosti. Celková míra poklesu pracovní schopnosti žalobce tedy činí 50%.
11. Posudek splňuje formální náležitosti vyžadované § 7 vyhlášky o posuzování invalidity, včetně závěru o tom, že žalobce není schopen práce fyzicky těžké s manipulací s těžkými břemeny, práce ve vynucené poloze, v nepříznivých klimatických podmínkách, ale je schopen lehčí práce s možností změny polohy a v příznivém klimatu. Obsahově se posudek úplně vypořádal s žalobními námitkami žalobce i s předloženými zdravotními zprávami. Soud posudek vyhodnotil jako úplný a přesvědčivý. Vůči složení posudkové komise a obsahu posudku účastníci nic nenamítali.
12. Protože posudek splňuje požadavky setrvale kladené na tento typ důkazu, řádně prokazuje skutkový stav k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované. Jasně z něj plyne, že pokles pracovní schopnosti žalobce odpovídá 50 %, což podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění odpovídá invaliditě druhého stupně, která byla dána jak ke dni napadeného rozhodnutí žalované o námitkách, tak i ke dni jemu předcházejícího rozhodnutí o zamítnutí žádosti žalobce o přiznání invalidního důchodu.
13. Jelikož žalovaná vycházela z toho, že žalobce není invalidní, přestože v soudním řízení bylo zjištěno, že žalobce je invalidní v druhém stupni, byla obě její rozhodnutí založena na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu. Soud proto obě její rozhodnutí zrušil pro vady podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a věc jí vrátil k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1, 3 a 4 s. ř. s.).
14. Žalovaná je v dalším řízení vázána skutkovým stavem zjištěným na základě provedeného dokazování v soudním řízení, tedy že **invalidita druhého stupně žalobce vznikla ke dni 26. 2. 2020. Z toho bude vycházet při novém posouzení stavu žalobce** (§ 78 odst. 6 s. ř. s.)
15. Procesně úspěšný žalobce má vůči neúspěšné žalované právo na náhradu nákladů řízení, jež důvodně vynaložil (§ 60 odst. 1 s. ř. s.). Náklady řízení žalobce tvoří částka ve výši 50 Kč za poštovní služby nezbytné k podání žaloby (obálka na č. l. 8). Tuto částku je žalovaná

povinna zaplatit žalobci do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 26. října 2020

Mgr. Jan Šmakal, v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.